

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Det unge Blod

Citation: Brandes, Edvard: "Det unge Blod", i Brandes, Edvard: *Det unge Blod*, 1899, s. 180.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_06-shoot-idm140623153071392/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det unge Blod

sit gamle skaldede Hoved. Hvis han ikke havde pustet sig op som saadan en Vigtigblære, kunde man næsten følt Beundring overfor dette Forsøg paa Hjernearbejde af et Væsen, der ikke var anlagt til anden Gerning end at grave Jord og vende Møg — og saa naturligvis til at spise Middag og spille L'hombre med andre Stor-Bønder under megen Snakken om Vejr og Veje og Heste og Svin.

Andreas indskød den Bemærkning, at Excellensen dog for sit Helbreds Skyld ligesom alle Mennesker burde tage en Ferie —

»Otte Dage ja — kan jeg maaske faa. I Ferien, den saakaldte Ferie, er det allerværst, fordi jeg da har saameget at skaffe med den almindelige Politik, Agitationens Ledelse, Repræsentation, Møder. — Apropos, De er jo en flink ung Mand — har De uddannet Dem paa Landbohøjskolen?»

Andreas sagde, at han var juridisk Kandidat, men at han nu —

»Jurist — fortræffeligt, fortræffeligt. Vi trænger just ikke til saadanne Kræfter — vi har til Raadighed saa at sige den Intelligens, som Partiet behøver — men hvis en af

vore har beskæftiget sig med det akademiske Studium — fortræffeligt!»

Andreas vidste, at Wittrock aldrig havde beskæftiget sig med noget slags Studium udover hvad han havde lært paa sit eget Gods, og forstod, at den Lovkyndighed, han nu som Minister maatte tilegne sig, krogede hans Ryg, blindede hans Syn og kortede hans Liv.

»Véd De hvad — De skulde straks nu tage aktivt fat — træde ind i Organisationen — jeg skal ordne alt for Dem — og saa langsomt, efterhaanden stiger De til den Plads, som Deres Fader med saa megen Ære indtog.«

»Indrullere mig« — tænkte Andreas — »se hvor fiffig den Gamle dog er.« Og han glædede sig inderligt til, hvad der nu vilde komme.

Han svarede beskedent, at han slet ikke interesserede sig for Politik og derfor —

»Det kommer af sig selv, blot De tager fat — det er jo fælles Bedste, Ens eget Bedste.

Ja, men nærmere bestemt, han interesserede sig ikke for Højres Politik.

Wittrock saa' sky hen paa ham, lidt nervøst, lidt ærgerligt: